

Jeg er principielt imod at hindre de studerendes frie valgmuligheder, og jeg mener desuden, at et forsøg på at styre det for kraftigt vil få en række u hensigtsmæssige konsekvenser, ikke mindst i forhold til forespørgslenes andet punkt om, hvordan man fastholder nye og yngre lærere i folkeskolen, et spørgsmål, man sagtens kunne udvide til også at omhandle, hvordan man fastholder de unge på studiet.

Jeg tror bestemt ikke, at midlerne er at presse dem til at studere eller undervise i et fag, som de ikke føler, de har kompetence inden for. Selv om vi måske nok er ude over de dage, hvor læreren vendte øjnene mod himlen og følte sig som kaldet til gerningen, er det altså stadig væk lysten, der skal drive værket i det daglige. Og det gøres kun, hvis man er glad for det, man underviser i.

Hvis vi skal fastholde de unge lærere i folkeskolen, er det, som jeg nævnte, mest hensigtsmæssigt med guleroden. Selv om der i øjeblikket ikke er tale om nogen alarmerende lærerflugt, er vi naturligvis nødt til at forholde os til, at en læreruddannelse i dag kan bruges til langt mere end bare at blive ansat i folkeskolen.

Der vil utvivlsomt i fremtiden være flere lærere, der forlader folkeskolen til fordel for andre job. Der er også bedre lønvilkår uden for folkeskolen. Man kan selvfølgelig altid diskutere lønvilkår, men jeg tror under alle omstændigheder ikke på, at folkeskolen vil være i stand til at konkurrere på det parameter i forhold til eksempelvis det private erhvervsliv.

Jeg tror derimod, at meget kan opnås, hvis man er opmærksom på at få gjort overgangen fra seminariet til skolen, fra uddannelse til arbejde, så glidende som overhovedet muligt. Det kan bl.a. ske ved at intensivere vejledningen i de studerendes praktikforløb. Og der skal naturligvis ske en afklaring af praktiklæreruddannelsen hurtigst muligt. Men det gælder først og fremmest om, at den enkelte skole får formuleret en god personalepolitik, der ikke kaster de nye lærere for løverne alene, og som har en klar, synlig seniorprofil. En model for det ville være, at skolerne indførte en slags mesterlære, hvor en nyansat i en periode fik lov til at følges med en ældre og mere erfarne kollega.

Hvad angår initiativer til at imødegå en eventuel lærermangel, har jeg absolut ingen berøringsangst for at lukke andre faggrupper ind i folkeskolen. Men det bliver kun, hvis man helt konkret står og mangler lærere inden for bestemte fag. Det er ud fra devisen om, at i kritiske situationer er det trods alt vigtigere, at der over-

hovedet bliver undervist, end hvem der underviser. Det forudsætter selvfølgelig, at de personer, der skal træde i stedet for en lærer, er i stand til at varetage fagets faglige niveau, og at de gennemgår en eller anden form for pædagogisk forløb, inden de slippes løs som undervisere.

Når det er sagt, skal jeg på det kraftigste understrege, at dette handler om helt særlige situationer og hverken kan eller skal opfattes som en generel åbning for, at forskellige faggrupper kan overtage folkeskolelærernes rolle. Vi har udviklet en folkeskolelæreruddannelse her i landet, fordi vi mener, at det at undervise børn kræver helt bestemte kvalifikationer. Den opfattelse skal vi holde fast i.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Ja, det er en bemærkning til den radikale ordførers bemærkninger om, at man ikke skal ændre på de studerendes mulighed for at vælge linjefag, at det skal være lysten, der driver værket.

Det er vi da fuldstændig enige i i CD. Men det, vi foreslår, er jo, at de studerende skal vælge mindst ét fag fra hver faggruppe, og der er jo altså som bekendt tre faggrupper med en hel del fag inden for hver faggruppe. Så jeg tror faktisk, at det ville være muligt at vælge linjefag inden for hver faggruppe, og at det stadig væk ville være lysten, der drev værket. Og på den anden side: Hvad skal man f.eks. med et linjefag som hjemkundskab, hvis det så viser sig, at man faktisk ikke har mulighed for at undervise i det fag ude i folkeskolen?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

I den debat, vi har haft hidindtil, har CD sagt: Vi kunne egentligt godt tænke os, at de pædagogisk-psykologiske fag, de musiske fag, blev styrket. Socialistisk Folkeparti fortalte, at de trækker i samme retning.

Hvor står Det Radikale Venstre henne i den diskussion?

Jeg spørger, fordi jeg ved, at Det Radikale Venstre er levende optaget af, hvordan man fastholder en professionsuddannelse, således at egenarten i den danske folkeskolelæreruddannelse netop bliver fastholdt. Og så kunne jeg forestille mig, at det måske bekymrer Det Radikale Venstre en anelse, hvis man kommer til at sætte sig mellem to stole, på den ene side faglighedsstolen og på den anden side den der stol,